

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ВОЛИНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ЛЕСІ УКРАЇНКИ
Факультет культури і мистецтв
Кафедра культурології**

**СИЛАБУС
виробничої практики**

ПРАКТИКА У СФЕРІ КРЕАТИВНИХ ІНДУСТРІЙ

підготовки бакалавра
спеціальності 034 Культурологія
освітньо-професійної програми Культурологія

Силабус практики «ПРАКТИКА У СФЕРІ КРЕАТИВНИХ ІНДУСТРІЙ» підготовки бакалавра (перший освітній рівень), галузі знань 03 Гуманітарні науки, спеціальності 034 Культурологія, за освітньо-професійною програмою Культурологія

Розробник: Сохацька О. А., доцент кафедри культурології, кандидат педагогічних наук

Гарант
освітньо-професійної програми

Столярчук Н. М.

Силабус практики затверджено на засіданні кафедри культурології
протокол № 1 від «29» серпня 2022 р.

Завідувач кафедри

Столярчук Н. М.

I. ОПИС ПРАКТИКИ (ВИРОБНИЧОЇ)

Найменування показників	Галузь знань, спеціальність, освітня програма, освітній рівень	Характеристика виду практики
Денна / заочна форма навчання	Галузь знань: 03 Гуманітарні науки Спеціальність: 034 Культурологія Освітньо-професійна програма: Культурологія Освітній рівень: бакалавр	Виробнича
Кількість годин / кредитів 90/3		Рік навчання – 4 курс
		Семестр __ - 8 семестр
		Консультації – 6 год.
		Самостійна робота - 84 год.
		Форма контролю: диференційований залік
Мова навчання		українська

II. ІНФОРМАЦІЯ ПРО КЕРІВНИКА ПРАКТИКИ

Прізвище, ім'я та по батькові: Сохацька Оксана Анастасіївна

Науковий ступінь: кандидат педагогічних наук

Вчене звання: доцент

Посада: доцент кафедри культурології

Контактна інформація: 0509616205 ел.адреса sohatskaoksana@gmail.com

Терміни практики: січень-червень 2024 р.

Розклад: <http://94.130.69.82/cgi-bin/timetable.cgi>

III. ОПИС ПРАКТИКИ

1. Анотація курсу.

Виробничі практики здобувачів – важливі етапи підготовки фахівців у ЗВО.

Згідно з «Положенням про проведення практики студентів вищих навчальних закладів України» практика студентів є невід'ємною складовою процесу підготовки фахівців. Вона проводиться на передових підприємствах та організаціях.

Для студентів 4-го курсу напряду підготовки «Культурологія» освітнього ступеня – Бакалавр згідно з навчальним планом передбачається проведення виробничої практики у сфері креативних індустрій у 8-му семестрі тривалістю 2 робочих тижні.

Одним із найважливіших критеріїв ефективності роботи закладу вищої освіти у справі підготовки фахівців є те, наскільки успішно випускники ЗВО можуть вирішувати у практичній діяльності найрізноманітніші завдання. Це, в свою чергу, залежить від того, наскільки глибоко вони оволоділи знаннями у відповідних галузях науки, уміннями і навичками застосування цих знань на практиці. Тому професійна підготовка висококваліфікованих фахівців передбачає нерозривну єдність теоретичної і практичної підготовки протягом всього періоду навчання у закладі вищої освіти.

В період практики особливо інтенсивно проходить процес формування професійних умінь і навичок, оскільки вона проходить в умовах, максимально наближених до майбутньої професійної діяльності, і, фактично, являє собою організацію самостійної практичної діяльності, спрямованої на вирішення конкретних професійних завдань.

Одним із основних принципів організації практики є її систематичність, безперервність і зв'язок з вивченням теоретичних курсів. Практика організується і проводиться цілеспрямовано, з ускладненням її змісту і завдань від курсу до курсу, послідовним забезпеченням наступності методів і засобів її організації, керівництва практичною роботою студентів.

Інші важливі принципи організації практики: зв'язок з життям; відповідність змісту і організації вимогам, які висуваються професії культуролога, працівника у сфері креативних індустрій; комплексний характер, який передбачає реалізацію в процесі практики різноманітних функцій. Практика допомагає здобувачам краще зрозуміти можливості професійної роботи, сприяє формуванню реалістичного підходу до майбутньої професійної діяльності.

Офіційною основою для проведення практики здобувачів є договір, який укладається між ЗВО і підприємством (базою практики). Підприємства (бази практики) повинні відповідати певним вимогам:

- мати високий рівень розвитку техніки і технології, організації і культури праці;
- відповідати профілю підготовки фахівців;
- забезпечувати можливість послідовного проведення більшості видів практик при дотриманні вимог наступності;
- забезпечувати можливість проходження практики групою здобувачів;
- мати висококваліфікованих фахівців, здатних успішно виконувати обов'язки викладача практики, забезпечувати практичну підготовку майбутніх спеціалістів на належному рівні;
- підтримувати постійні контакти із ЗВО;
- бути розміщеними на незначній відстані від ЗВО (в межах міста, області, як виняток, за межами області).

Концептуальні підходи до проектування практики у сфері креативних індустрій: практика розглядається в якості інтегруючого і стрижневого компонента особистісно-професійного становлення фахівця, вона є сполучною ланкою між теоретичним навчанням майбутніх культурологів і працівників у сфері креативних індустрій; практика – це, перш за все, процес оволодіння різними видами професійної діяльності, у якому створюються умови для самопізнання, самовизначення здобувача в різних професійних ролях і формується потреба самовдосконалення в професійній культурно-креативній діяльності; аналіз різних нормативних документів і навчально-методичних матеріалів, присвячених професійній підготовці культуролога, фахівця у сфері креативних індустрій дозволив визначити мету практики у сфері креативних індустрій – формування професійних умінь і особистісних якостей фахівця гуманістичної спрямованості і на цій основі оволодіння різними видами професійної культурологічно-креативної діяльності на рівні, що відповідає кваліфікації «бакалавр».

2. Пререквізити (попередні курси, на яких базується вивчення дисципліни)

Постреквізити (дисципліни, для вивчення яких потрібні знання, уміння і навички, що здобуваються в процесі вивчення цієї дисципліни).

Проходження практики у сфері креативних індустрій реалізується через взаємозв'язок з такими дисциплінами як педагогіка, філософія, культурологія, психологія, соціологія, соціологія освіти, соціологія культури, філософія освіти, філософія культури, етика. Практика вводить у системний зв'язок знання з різних гуманітарних наук (філософія, історія, соціологія), а також фахових дисциплін і теорії культури. Практика у сфері креативних індустрій покликана сприяти виробленню теоретичних установок, які формуються в процесі засвоєння ряду дисциплін основної освітньої програми.

3. Мета і завдання освітнього компонента.

Метою практики у сфері креативних індустрій є закріплення теоретичних і практичних знань, отриманих при вивченні спеціальних фахових дисциплін, а також надання можливості реалізації знань здобувачів на виробництві або у сфері креативних індустрій; ознайомлення студентів зі змістом роботи культуролога, з основними видами культурологічної діяльності у сфері креативних індустрій. Безпосередньою метою практики є ознайомлення здобувачів з особливостями та напрямками роботи міських, районних та обласних відділів культури, закріплення та поглиблення здобутих теоретичних знань під час вивчення культурологічних дисциплін, вивчення специфіки функціонування державних та громадських культурних закладів.

Під час виробничої практики здобувач повинен вивчити:

Організацію діяльності палаців культури в Україні, напрямки та форми їх роботи; навичками роботи організатора культурного дозвілля; реалізацію на практиці умінь організаційної діяльності в науковій сфері та у сфері креативних індустрій; практичний досвід самоорганізації, систематичного набуття й поповнення знань, вмінь і навичок роботи за обраним фахом.

Головними завданнями виробничої практики є:

- поглиблення й удосконалення теоретичних знань і встановлення їх зв'язку з практичною діяльністю;
- розвиток особистісних якостей, необхідних культурологу, фахівцю у сфері креативних індустрій;
- формування професійних умінь і навичок: комунікативних, організаторських, діагностичних, проєктувальних, дидактичних, аналітичних, творчо-креативних;
- знайомство з культурними, культурно-просвітницькими установами, із закладами управління у сфері культури та креативних індустрій;
- створення умов для розвитку здібностей і самореалізації здобувача, для формування його власного стилю діяльності;
- формування у здобувачів творчого і дослідницького підходів до професійної діяльності;
- розвиток навичок професійної рефлексії;
- формування у студентів-практикантів професійних вмінь і навичок, необхідних для організації взаємодії і спілкування в соціокультурному, креативному процесі;
- озброєння здобувачів практичними вміннями спостереження та аналізу культурно-креативної виховної роботи.

4. Результати навчання (компетентності).

У результаті проходження виробничої практики здобувач набуває професійні загальні компетенції (ЗК):

ЗК 1. Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу.

ЗК 2. Знання та розуміння предметної області та розуміння професійної діяльності.

ЗК 3. Здатність до пошуку, оброблення та аналізу інформації з різних джерел.

ЗК 4. Вміння виявляти, ставити та вирішувати проблеми.

ЗК 5. Здатність спілкуватися з представниками інших професійних груп різного рівня (з експертами з інших галузей знань/видів економічної діяльності).

ЗК 6. Цінування та повага різноманітності та мультикультурності.

ЗК 7. Здатність працювати автономно.

ЗК 8. Здатність працювати в команді.

ЗК 9. Здатність спілкуватися державною мовою як усно, так і письмово.

ЗК 10. Здатність спілкуватися іноземною мовою.

ЗК 11. Здатність реалізувати свої права і обов'язки як члена суспільства, усвідомлювати цінності громадянського (вільного демократичного) суспільства та необхідність його сталого розвитку, верховенства права, прав і свобод людини і громадянина в Україні.

ЗК 12. Здатність зберігати і примножувати моральні, культурні, наукові цінності і досягнення суспільства на основі розуміння історії та закономірностей розвитку предметної області, її місця у загальній системі знань про природу і суспільство та у розвитку суспільства, техніки і технологій, використовувати різні види та форми рухової активності для активного відпочинку та ведення здорового способу життя.

Фахові компетенції (ФК):

ФК 2. Здатність визначати ступінь цінності та унікальності об'єктів культури у українському та міжнародному контекстах.

ФК 3. Здатність критично аналізувати культурні явища та процеси з використанням загальнонаукових та спеціальних наукових методів.

ФК 4. Здатність розуміти та інтерпретувати джерела культури (писемні, речові, візуальні) з урахуванням різних контекстів (історичного, соціального, антропологічного, політичного, релігійного, екологічного тощо).

ФК 5. Здатність використовувати різноманітні джерела інформації та методологічний апарат культурології для виявлення, аналізу культурних потреб суспільства.

ФК 6. Здатність аналізувати культурну політику в інституціях різних рівнів.

ФК 7. Здатність обґрунтовувати рішення щодо врегулювання відносин у сфері культури на основі розуміння специфіки соціокультурних процесів.

ФК 8. Здатність створювати аналітичні звіти, розробляти рекомендації та генерувати проекти (культурно-мистецькі, художні та дозвілєві) щодо об'єктів професійної діяльності, використовуючи актуальну нормативну основу.

ФК 9. Здатність оцінювати матеріальну та духовну цінність об'єкта культурної спадщини різних історичних періодів та географічних ареалів.

ФК 10. Здатність популяризувати знання про культуру та поширювати інформацію культурологічного змісту, використовуючи сучасні інформаційні, комунікативні засоби та візуальні технології.

ФК 11. Здатність організувати культурні події, використовуючи сучасні методи та технології.

ФК 12. Здатність дотримуватися стандартів професійної етики та міжкультурної комунікації. Здатність до критичного усвідомлення варіативності культурологічних знань та навичок відповідно до завдань та специфіки конкретної ситуації і соціокультурних умов.

ФК 13. Здатність до професійної взаємодії з представниками інших спеціальностей, а також залучення до розв'язання культурних проблем представників громадськості.

ФК 14. Опанування теоретичних та практичних основ розвитку культурних і креативних індустрій, передусім, івент-менеджменту, арт-кураторства, екскурсійної та музейно-галереїної діяльності.

ФК 15. Здатність до пошуку інноваційних способів розв'язання актуальних суспільних проблем на основі системного розуміння розмаїття культурних норм та специфіки актуальних соціокультурних процесів.

ФК 16. Здатність аналізувати специфіку Волині як пограничного регіону в етнокультурологічному та полікультурному контекстах.

– здатність аналітично мислити, систематизувати й узагальнювати теоретичний матеріал;

- здатність розуміти значення культури як форми людського існування і керуватися в своїй діяльності базовими культурними цінностями, сучасними принципами толерантності, діалогу, співробітництва;
- готовність до толерантного сприйняття соціальних і культурних відмінностей, поважливого і бережливого відношення до історичної спадщини і культурних традицій;
- здатність використовувати основи соціокультурного знання в різних сферах діяльності;
- здатність толерантно працювати в колективі;
- здатність до самоорганізації і самоосвіти;
- здатність використовувати знання в галузі соціально-гуманітарних наук для засвоєння профільних дисциплін;

А також досягаються визначені Освітньою програмою програмні **результати навчання (ПРН):**

ПРН 2. Аналізувати, коментувати, узагальнювати наукові та аналітичні тексти культурологічного характеру.

ПРН 3. Створювати логічно і структурно організовані тексти з питань культурології, відповідно до спеціалізації.

ПРН 6. Виявляти, перевіряти та узагальнювати інформацію щодо різноманітних контекстів культурної практики, визначати ступінь їх актуальності із застосуванням релевантних джерел, інформаційних, комунікативних засобів та візуальних технологій.

ПРН 8. Інтерпретувати культурні джерела (речові, друковані, візуальні, художні) з використанням спеціальної літератури та визначених методик, аргументовано викладати умовиводи щодо їх змісту.

ПРН 9. Аналізувати ефективність культурних політик, технологій реалізації культурних ідей у контексті конкретних параметрів їх впровадження.

ПРН 10. Розпізнавати та класифікувати різні типи культурних продуктів, визначати їх якісні характеристики на основі комплексного аналізу.

ПРН 11. Здійснювати експертну оцінку культурних об'єктів за заданими критеріями та надавати рекомендації щодо їх соціальної актуалізації.

ПРН 12. Обґрунтовувати, розробляти та реалізовувати культурні події та проекти з дотриманням законодавства та у відповідності до визначених мети та завдань.

ПРН 14. Вести публічну дискусію та підтримувати діалог з питань української культури з фахівцями та нефахівцями.

ПРН 16. Визначати, формулювати та аргументувати власну громадянську та професійну позицію щодо актуальних суспільних питань.

ПРН 17. Враховувати у фаховій діяльності соціальні, вікові, релігійні, етнічні, гендерні особливості, сприяти розумінню і толерантному ставленню до них.

ПРН 18. Здатність моніторити соціокультурний потенціал та креативний ресурс Волині з метою налагоджування транскордонного співробітництва та міжкультурної взаємодії.

У контексті формування вищезазначених професійних компетентностей і за результатами практики здобувачі будуть обізнані у таких питаннях:

- методології і методів культурологічних досліджень;
- змісту навчальних програм з культурологічних дисциплін;
- норм і канонів сучасного наукового дискурсу;
- форм і методів діяльності медіа і культурних комунікацій, сфери креативних індустрій;
- вибору методики дослідження;
- добору та аналізу фактичного матеріалу;

– представлення своїх практичних здобутків у вигляді творчих проектів.

Серед найбільш значущих компетентностей у практичній діяльності культуролога слід окреслити такі: здатність розв'язувати складні спеціалізовані задачі й практичні проблеми у галузі професійної діяльності культуролога або у процесі навчання, що передбачає застосування теорій і методів культурології, а також характеризується комплексністю та невизначеністю умов; знання та розуміння предметної області та розуміння професійної діяльності; здатність до пошуку, оброблення та аналізу інформації з різних джерел; вміння виявляти, ставити та вирішувати проблеми; цінування та повага різноманітності та мультикультурності; здатність працювати в команді; здатність зберігати та примножувати моральні, культурні, наукові цінності і досягнення суспільства на основі розуміння історії та закономірностей розвитку предметної області, її місця у загальній системі знань про природу та суспільство та у розвитку суспільства, техніки і технології; здатність визначати ступінь цінності та унікальності об'єктів культури в українському та міжнародному контекстах; здатність розуміти та інтерпретувати джерела культури (писемні, речові, візуальні) з урахуванням різних контекстів (історичного, соціального, антропологічного, політичного, релігійного, екологічного) тощо; здатність використовувати різноманітні джерела інформацій та методологічний апарат культурології для виявлення, аналізу культурних потреб суспільства; здатність створювати аналітичні звіти, розробляти рекомендації та генерувати проекти (культурно-мистецькі, художні та дозвілєві) щодо об'єктів професійної діяльності, використовуючи актуальну нормативну основу; здатність оцінювати матеріальну та духовну цінність об'єктів культурної спадщини різних історичних періодів та географічних ареалів; здатність популяризувати знання про культуру та поширювати інформацію культурологічного змісту, використовуючи сучасні інформаційні, комунікативні засоби та візуальні технології; здатність організовувати культурні події, використовуючи сучасні методи та технології; здатність дотримуватися стандартів професійної етики та міжкультурної комунікації.

Необхідно наголосити на найвагоміших і найбільш значимих результатах навчання, серед яких: вміння аналізувати, коментувати, узагальнювати наукові та аналітичні тексти культурологічного характеру; знання та розуміння теоретичних підходів до визначення культури, її проявів та форм існування; збір, упорядкування та аналіз інформації щодо культурних явищ, подій та історико-культурних процесів; розуміння чинників культурної динаміки, принципів періодизації культурних процесів, їх специфічних рис та характеристик; інтерпретація культурних джерел (речових, друкованих, візуальних, художніх) з використанням спеціалізованої літератури та визначених методик, аргументований виклад умовиводів щодо їх змісту; аналіз ефективності культурних політик, технологій реалізації культурних ідей у контексті конкретних параметрів їх впровадження; здійснення експертної оцінки культурних об'єктів за заданими критеріями та надання рекомендацій щодо їх соціальної актуалізації; ведення публічної дискусії та підтримка діалогу з питань української культури з фахівцями і нефахівцями; визначення, формування та аргументація власної громадянської та професійної позиції щодо актуальних суспільних питань.

5. Структура освітнього компонента

Назви змістових модулів і тем	Усього	Лек.	Практ. Семін.)	Конс.	Сам. роб.	*Форма контролю / Бали
Змістовий модуль 1. Вимоги до організації і проведення практики у сфері креативних індустрій. Етапи практики.						
1. Підготовчий.	12			2	10	РМГ – 56
2.Ознайомлювальний.	10				10	РМГ – 56
3.Основний.	12			2	10	РМГ- 5 6

4.Підсумковий.	12				12	ІРС – 36
Разом за модулем 1	46			4	42	18
Змістовий модуль 2. Оцінювання та захист результатів практики.						
5.Теоретична підготовка.	6				6	ІРС – 2 6
6.Психолого-педагогічна майстерність.	6				6	ДС – 2 6
7.Особистісні характеристики.	6				6	ІРС – 2 6
8.Оцінювання процесу проходження практики.	8			2	6	ДБ – 2 6
9.Оцінювання звітної документації.	6				6	ІРС – 2 6
10.Оцінювання допоміжної документації.	6				6	РЗ – 1 6
11.Захист практики.	6				6	РМГ – 1 6
Разом за модулем 2	44			2	42	12
Види підсумкових робіт						Бал
Модульна контрольна робота						60
ІНДЗ						10
Всього годин / Балів	90			6	84	30/100

*Форма контролю: ДС – дискусія, ДБ – дебати, Т – тести, ТР – тренінг, РЗ/К – розв’язування задач / кейсів, ІНДЗ / ІРС – індивідуальне завдання / індивідуальна робота студента, РМГ – робота в малих групах, МКР / КР – модульна контрольна робота/ контрольна робота, Р – реферат, а також аналітична записка, аналітичне есе, аналіз твору тощо.

IV. ЕТАПИ ПРАКТИКИ

Етапи	Зміст, основні завдання, тривалість
Підготовчий	1. Ознайомлення з програмою практики у сфері креативних індустрій. 2. Участь у настановній конференції. 3. Вибір бази практики, прикріплення до керівника від університету.
Ознайомлювальний	1. Вивчення організації праці на базі практики. 2. Визначення завдання взаємодії практиканта з керівником, вироблення стратегії роботи. 3. Вирішення труднощів, що виникають у практиканта, під час групових та індивідуальних консультацій з керівником від бази практики, викладачем-методистом кафедри.
Основний	1. Заповнення щоденника практики у процесі проходження практики у сфері креативних індустрій і складання на його основі звіту. 2. Відбиття у звіті набутих навичок і вмінь щодо практичної роботи, зокрема її поетапне планування, організації робочого часу, інформаційного пошуку, методики дослідження, аналізу категоріальних даних тощо. 3. Здійснення індивідуальної практичної роботи, підбір фактичного матеріалу для практичного застосування, а

	саме: укладання картотеки з питань вибраної проблеми, оформлення бібліографії, аналіз наукової літератури, монографій з проблеми тощо; здійснення творчого, науково-пошукового проекту. 4. Зведення матеріалів науково-практичної роботи під час проходження практики. 5. Оформлення матеріалів результатів науково-практичної роботи практикантів відповідно до вимог щодо наукових праць з культурології і подання у вигляді творчого, дослідницького проекту.
Підсумковий	1. Студенти-практиканти повинні виконувати свою роботу згідно індивідуального графіку та плану роботи. 2. Керівники студентської практики контролюють відвідування студентами баз практики (згідно графіку), дотримання ними плану роботи, наявність необхідної документації, ставлення до своїх обов'язків та дисциплінованість. Керівник від кафедри культурології має право контролювати записи, занесені у щоденник практики. 3. Робота студентської групи та керівників практики, в свою чергу, контролюється завідувачем кафедри культурології та навчальною частиною університету.

V. ВИДИ (ФОРМИ) ІНДИВІДУАЛЬНИХ ЗАВДАНЬ

Під час даної практики здобувачі повинні виконати наступні індивідуальні завдання (розподіл часу може бути зміненим залежно від специфіки роботи практиканта):

1. Скласти календарний план роботи.
2. Скласти графік відвідування місця проходження практики.
3. Вести щоденник спостережень.
4. Ознайомитися з особливостями діяльності працівника культурної сфери (за місцем проходження практики).
5. Організувати та провести залікове заняття в рамках проблеми «Школи міжкультурної комунікації і креативних індустрій».
6. Організувати проведення культурного заходу, створити і захистити творчий проект на тему «Медіа-культурні комунікації», «Політичні впливи на культуру і медіа», «Розвиток креативних культурних індустрій Волинського регіону» тощо.
7. Оформити документи практики.

VI. ОЦІНЮВАННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ ПРАКТИКИ

Зміст роботи, що оцінюється	Кількість балів
1. Теоретична підготовка: – знання предмету практики; – володіння матеріалом під час проведення творчих проектів, заходів у сфері креативних індустрій, гуртків, екскурсій, тощо.	20
2. Психолого-педагогічна майстерність: – педагогічний такт; – комунікабельність; – емпатійність; – неконфліктність тощо.	10

3. Особистісні характеристики: – дисциплінованість під час проходження практики; – ініціативність; – самостійність; – професійна спрямованість; – інноваційність тощо.	5
4. Оцінювання процесу проходження практики: – виконання завдань взаємодії практиканта із керівником практики; – здійснення індивідуальної науково-дослідної, пошуково-творчої, підбір фактичного матеріалу для створення творчого проекту; – зведення матеріалів науково-дослідної роботи, проведення залікового завдання, захист творчого проекту	25
5.Оцінювання звітної документації: – заповнення щоденника проходження практики у сфері креативних індустрій; – складання та оформлення звіту практики; – відбиття у звіті набутих навичок і вмінь щодо дослідницької роботи, зокрема її поетапне планування, організація робочого часу, інформаційного пошуку, методики дослідження, аналізу категоріальних даних; – оцінка проведеного залікового завдання, захист творчого проекту.	15
6.Оцінювання допоміжної документації : – загальне оформлення щоденника; – оформлення залікового завдання, творчого проекту, презентації творчо-пошукового, дослідницького завдання.	10
7.Захист практики	15
Сума	100

Політика оцінювання

Політика викладача щодо здобувача *(щодо відвідування занять, наприклад).*

Політика щодо академічної доброчесності.

Основними критеріями оцінювання є:

- логічність аргументації;
- доказовість;
- посилання на джерела (література);
- стилістика викладу матеріалу;
- політика академічної поведінки та етики;
- відвідування лекційних занять та опрацювання їх матеріалу;
- виконання завдань семінарських занять і завдань самостійної роботи;
- виконання контрольних-модульних завдань.
- виконання завдань, передбачених програмою, планом, етапами проходження практики.

Політика щодо дедлайнів та перескладання.

При проходженні «Практики у сфері креативних індустрій» здобувач виконує завдання згідно з навчальним планом та у відповідності з програмою силабусу, програми і плану, етапів проходження практики, що включають відвідування настановчої конференції, баз проходження практики, лекцій, опрацювання інформаційних джерел та літератури, підготовку до семінарських занять, (аналіз теоретичних відомостей, опрацювання конспекту лекцій, володіння термінологічним словником дисципліни, підготовку відповідей згідно плану семінарських занять, доповнення та коментарі інших студентів, підготовку презентацій, творчих завдань, проектів, пошуково-дослідних завдань).

Поточним контролем передбачені відповіді на семінарських заняттях, що має на меті перевірку знань, присутність на лекціях, наявність конспекту та виконання творчих, науково-дослідницьких, пошукових (самостійних) завдань.

Максимальна кількість балів, що може набрати студент за змістовими модулями, становить 40.

Учасник освітнього процесу має дотримуватись навчальної етики, толерантності з усіма учасниками процесу навчання, часових меж та лімітів навчального процесу.

Здобувач повинен відпрацювати пропущений етап проходження практики чи будь яке завдання, передбачене програмою, планом практики лекційне заняття, представивши конспект теми. Пропущене практичне (семінарське) заняття, етап практики відпрацьовується у формі усного опитування по темі, відпрацювання і виконання завдання, згідно з програмою, планом, етапами практики, під час якого оцінюються знання здобувача, володіння основними категоріями і поняттями, а також може представити інформаційно-аналітичний реферат або пошукове завдання (тези, есе, проект, презентація, творча робота на вибір по темі).

Шкала оцінювання

Оцінка в балах за всі види навчальної діяльності	Оцінка	
	для екзамену	для заліку
90 – 100	Відмінно	Зараховано
82 – 89	Дуже добре	
75 - 81	Добре	
67 -74	Задовільно	
60 - 66	Достатньо	
1 – 59	Незадовільно	Незараховано (з можливістю повторного складання)

Методи та засоби діагностики успішності навчання

Навчальний процес не можна успішно здійснювати без надійного зворотного зв'язку, без контролю за його ходом і результатами.

У системі контролю знань студентів у закладах вищої освіти розрізняють поточний і підсумковий контроль. Поточний контроль здійснюють протягом навчальних семестрів, підсумковий- наприкінці семестрів.

Поточний контроль відіграє важливу роль у підвищенні ефективності навчального процесу. Традиційна форма проведення поточного контролю є індивідуальна співбесіда, колоквіум і контрольна робота.

Особливим видом контрольних робіт є модульні контрольні роботи, які проводяться з певної частини навчальної дисципліни (модулю) і передбачається робочою навчальною програмою дисципліни.

Підсумковий контроль проводиться у формі семестрового іспиту, заліку.

Індивідуальна робота передбачає створення умов для розкриття індивідуальних творчих здібностей студентів. В основі індивідуальної роботи лежить принцип

індивідуальності. ІНДЗ – вид позааудиторної індивідуальної роботи студента навчального, навчально-дослідницького та проектно-конструкторського характеру, яке використовується в процесі вивчення програмного матеріалу дисципліни і завершується контролем. Індивідуальне завдання виконується студентом при консультуванні з викладачем. Допускаються варіанти використання комплексної тематики декількома студентами. Запропонована тематика ІНДЗ має практичне спрямування і носить дослідницький, творчо-пошуковий характер. ІНДЗ виконується у формі рефератів, творчих наукових проєктів, науково-дослідницьких робіт і оцінюється у 10 балів.

Методи навчання.

Значення методів навчання і виховання як його складової у навчально-виховному процесі зумовлене тим, що вони є засобами реалізації педагогічних цілей. Від методів навчання значною мірою залежить не тільки обсяг та глибина набутих студентами знань, сформованість у них професійних умінь і навичок, а й розвиток їхнього творчого мислення, інтелектуальний розвиток загалом. Підвищенню ефективності навчально-виховного процесу, успішному досягненню педагогічних цілей при проходженні виробничої «Практики у сфері креативних індустрій» сприяють такі методи навчання:

1. За джерелами отримання знань:
 - Словесні методи (лекція, бесіда, консультація, самостійна робота студента з навчальною літературою);
 - Наочні методи, що передбачають зорове сприйняття;
 - Практичні методи, що спрямовані на формування у студентів умінь і навичок застосування набутих знань на практиці (лабораторні роботи, виконання вправ).
2. За характером дидактичних завдань:
 - Методи набуття нових знань;
 - Методи перевірки та оцінювання знань;
 - Методи закріплення знань;
3. За логічними шляхами засвоєння знань:
 - Історичний метод, логічний метод, аналітичний метод, синтетичний метод, метод аналогії, метод гіпотези.
4. За суб'єктом діяльності:
 - Методи викладання, методи навчання.
5. За характером і рівнем пізнавальної діяльності студентів:

Пояснювально-ілюстративний, проблемний метод, метод систематичного і фрагментарного, інтенсивного (поглибленого) й екстенсивного (оглядового), аргументованого і постульованого розгляду навчального матеріалу на лекціях та семінарах.

Методи та засоби діагностики успішності навчання

Поточний контроль здійснюється за такими напрямками:

- ✓ контроль за систематичністю та активністю роботи на семінарських заняттях (усне та письмове опитування);
- ✓ контроль за виконанням завдань для самостійного опрацювання поза рамками аудиторних занять (індивідуальні співбесіди);

- ✓ контроль за рівнем засвоєння та творчого опрацювання у вигляді контрольних завдань;
- ✓ контроль за виконанням індивідуального навчально-дослідного завдання для самостійного опрацювання поза рамками аудиторних занять.

Самостійної та індивідуальної роботи (проблемні завдання, реферати, творчі роботи, індивідуальні науково-дослідні завдання):

- поглиблене вивчення джерел,
- опрацювання категоріального апарату;
- актуальність та складність обраної проблеми;
- змістовність, глибина розкриття теми;
- творчий підхід, самостійність мислення;
- опрацювання літератури: кількісні і якісні параметри.

VII. ПІДСУМКОВИЙ КОНТРОЛЬ

На залік виносяться основні питання, типові та комплексні задачі, ситуації, завдання, що потребують творчої відповіді та уміння синтезувати отриманні знання і застосовувати їх під час розв'язання практичних задач.

Питання та форму проведення іспиту визначає викладач у силабусі.

Якщо формою підсумкового семестрового контролю є залік, у випадку незадовільної підсумкової оцінки або за бажанням підвищити рейтинг здобувач може дібрати бали, виконавши певний вид робіт (наприклад, здати одну із тем або перездати якусь тему, написавши підсумковий тест тощо).

Порядок проведення заліку визначає викладач у силабусі. Питання, завдання заліку зазначати не обов'язково.

VIII. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

Методичне забезпечення

1. Сохацька О. А. Особистість як мета виховання у сучасній школі. *Педагогічна теорія та педагогічний досвід: перспективи і розвиток*: матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції. Луцьк, 1999. С.167-170.
2. Сохацька О. А. Специфіка формування світоглядної культури шкільної молоді. Проблеми педагогічної технології. Луцьк, 2000. №1. С. 74-81.
3. Сохацька О. А. Духовно-ціннісний аспект формування світоглядної культури особистості. *Теоретико- методичні проблеми виховання дітей та учнівської молоді* / зб. наук. праць. Київ, 2002. Кн.1. С. 31-35.
4. Сохацька О. А. Світоглядна культура студентської молоді в системі особистісного орієнтованого виховання. *Педагогічний пошук*. Науково-методичний вісник. Луцьк, 2002. №4. С. 20-21.
5. Сохацька О. А. Сутність і багатоманітність культури» з курсу «Людина і суспільство» для 11 класу: методична розробка. *Педагогічний пошук*. Луцьк : ВППО, 2004. С. 47-49.
6. Сохацька О. А. Духовність: методична розробка з курсу «Людина і суспільство» для 11 класу: матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції *Духовність особистості: Методологічні та методичні аспекти*. Луцьк. 2004. С.186-192.
7. Сохацька О. А. Особа і світ її цінностей. *Громадянська освіта як чинник розвитку демократичного суспільства*: матеріали обласних педагогічних читань. Луцьк : ВППО, 2006. С. 3-10.
8. Сохацька О. А. Духовно-ціннісні виміри людського життя. *Науковий вісник ВНУ імені*

Лесі Українки. Філософські науки. 2009. № 19. С.33-37.

9. Сохацька О. А. Формування духовності учнівської молоді в процесі вивчення культурологічних дисциплін. *Науковий вісник ВНУ імені Лесі Українки. Філософські науки.* 2009. № 28. С. 33-35.
10. Сохацька О. А. Світ цінностей як складова духовної культури особистості. *Українська державність: історія та сучасність, присвяченої 20-й річниці Всеукраїнського референдуму:* матеріали Міжнародної науково-практичної конференції. Київ : КНУ ім. Тараса Шевченка, 2012. С. 96-99.
11. Сохацька О. А. Громадянська спрямованість життєтворчості сучасної молоді людини: *матеріали Міжнародної науково-практичної конференції студентів, аспірантів та молодих учених*, м. Київ, 12 квітня 2012р / КНУ імені Тараса Шевченка. Київ, 2012. С. 70-72.
12. Сохацька О. А. Творчий потенціал світоглядної культури особистості. *Науковий вісник ВНУ імені Лесі Українки. Філософські науки.* 2012. № 15. С.55-57.

Основна література:

1. Згуровський М. Основні завдання вищої освіти України щодо реалізації принципів Болонського процесу та забезпечення вимог сфери праці. Вища школа: наук.-практ. вид. 2004. №5-6. С. 54-61.
2. Колота М. Реалізація основних принципів Болонської декларації при підготовці фахівців економічного профілю. Проблеми освіти: наук.-метод. зб. 2004. ВИП. №37. С. 3-27.
3. Кремін В. Філософія освіти ХХІ століття. Урядовий кур'єр. 2003. №23. С. 6-7.
4. Левківський К. М. Завдання щодо забезпечення якості вищої освіти України в контексті Болонського процесу. Вища школа. №5-6. 2004. С. 89.
5. Лозова В, І. Цілісний підхід до формування пізнавальної активності школярів. Х.: «ОВС», 2000. 164 с.
6. Лушійков Ю. А. Досвід функціонування кредитно-модульної система організації навчального процесу в університетах США. Наука і методика: зб. наук.-метод. праць НМЦАО. 2004. №2. С.147-151.
7. Морзе Н. В. Дистанційна технологія як основа сучасних інформаційних технологій у навчанні.- Нові технології навчання: наук.-метод. зб. К.: Наук.-метод. центр, 2000. Вип.30. С.32-43.
8. Нагаєв В. М. Ефективність підготовки кадрів за модульно-рейтинговою технологією. Проблеми розробки та впровадження модульної системи професійного навчання «Модуль-2001»: зб. наук. праць: Проблеми сучасного мистецтва і культури. К.: Наук. світ, 2001. С. 255-261.
9. Нагаєв В.М. Оцінювання навчальної діяльності студентів за модульно-рейтинговою технологією навчання.- Педагогіка і психологія АПН України. 2000. №3. С. 84-88.
10. Нагаєв В. М. Адаптація традиційної рейтингової оцінки до європейської кредитно-трансферної системи. Новий колегіум. 2005. №3. С.30-44.
11. Нагаєв В. М. Система управління навчально-творчою діяльністю менеджерів за кредитно-модульною технологією навчання. Теорія і практика управління соціальними системами. 2005. №2. С.33-43.
12. Нагаєв В. М. Проектування структури рейтингової оцінки навчально-творчої діяльності студентів при використанні модульно-рейтингової технології навчання. Проблеми інженерно-педагогічної освіти: зб. наук., праць. №3. Харків, 2002. С. 103-107.
13. Нагаєв В. М. Управління навчально-творчою діяльністю студентів: модульно-рейтинговий підхід. Наукові записки Кіровоградського ДПУ ім.. В. Винниченка: зб. наук праць. Вип.46. Кіровоград: КДПУ, 2002. С.35-40.
14. Нагаєв В. М. Ефективність підготовки кадрів за модульно-рейтинговою технологією. Проблеми розробки та впровадження модульної системи професійного навчання «Модуль-2001». Проблеми сучасного мистецтва і культури: зб. наук. пр. К.: Науковий

- світ, 2001. С.255-261.
15. Ніколаєнко С. Вища освіта і наука – найважливіші сфери відповідальності громадянського суспільства та основа інноваційного розвитку. Освіта України. 2005. №24. С. 4-8.
 16. Одерій Л. П. Оцінка в міжнародній системі освіти: Монографія. К.: ІСДО, 1995. 166 с.
 17. Сисоєва С. О. Педагогічна творчість: Монографія. Х.: «Каравела», 1998. 150 с.
 18. Сікорський П. І. Кредитно-модульна технологія навчання: навч. посібник. К.: Вид-во Європ. ун-ту. 2004. 127 с.
 19. ТОВАЖНЯНСЬКИЙ Л. Л. Болонський процес: цикли, ступені, кредити. К.: МОН, 2004. 125 с.
 20. Шинкаренко І. Наш Болонський процес. Експерт. №32. 2005. С.14-24.
 21. Юцявтенє П. Терия и практика модульного обучения. Каунас: Швиеса, 1989. 272 с.
 22. Яконін В. А. Історія психології. СПб.: Вид-во Михайлова В. Н., К., 1998. 145 с.

Додаткова література:

1. Україна ХХІ століття. Державна національна програма «Освіта». К.: Райдуга, 1994. С. 61.
2. Про організацію навчального процесу в кредитно-модульній системі підготовки фахівців: Тимчасове положення // Наказ МОН України від 23 01 2004. № 48.
3. Загальноєвропейський простір вищої освіти – досягнення цілей: Комюніке конференції міністрів країн Європи, відповідальних за сферу вищої освіти, м. Берген, 19-20 травня 2005р. // Освіта України.-№ 50. 2005. С. 5.
4. Методичні рекомендації по впровадженню модульно-рейтингової технології навчально-творчої діяльності студентів (із дисциплін управлінського циклу) для викладачів вищих навчальних аграрних закладів / Укл. В. М. Нагаєв/ Харк. нац.аграр.ун-т. Х., 2002. 76 с.
5. Модернізація вищої освіти України і Болонський процес / Укл. М. Ф. Степко, Я. Я. Болюбаш, К. М. Левківський, Ю. В. Сухарніков. К.: Вид-во НМЦВО МОНУ, 2004. 24 с.
6. Основні засади розвитку вищої освіти України в контексті Болонського процесу / за ред.. В. Г. Кременя. Київ- Тернопіль: Вид-во ТДПУ, 2004. 147с.

Інтернет-ресурси:

Международный журнал исследований культуры / International Journal of Cultural Research. – [Електронний ресурс] – Режим доступу: www.culturalresearch.ru

www.for-ua.com; www.vesna.org.ua; www.intelros.ru; www.mediaphilosophy.ru; [www.Orenburg.Ru\(culture/credo\)](http://www.Orenburg.Ru(culture/credo)); www.russamos.narod.ru; magazines.russ.ru; logos@orc.ru; www.philosophy.ru; www.ji-magazin.lviv.ua.

ІХ. ДОДАТКОВІ ВКАЗІВКИ ТА РЕКОМЕНДАЦІЇ

Після настановної конференції здобувачі знайомляться з планом та графіком проходження практики. Упродовж наступних 1 – 2 днів студенти складають календарний план роботи та графік відвідування місць проходження практики. Упродовж всієї практики студенти ведуть щоденник, у якому занотують результати спостережень, свої враження про роботу культуролога, фахівця у сфері креативних індустрій. Щоденник ведеться у довільній формі. Його має право оглянути лише керівник практики від кафедри культурології.

Студенти-практиканти повинні виконувати свою роботу згідно індивідуального графіку та плану роботи.

Керівники студентської практики контролюють відвідування здобувачами баз практики (згідно графіку), дотримання ними плану роботи, наявність необхідної

документації, ставлення до своїх обов'язків та дисциплінованість. Керівник від кафедри культурології має право контролювати записи, занесені у щоденник практики.

Робота студентської групи та керівників практики, в свою чергу, контролюється завідувачем кафедри культурології та навчальною частиною університету.

Загальні вимоги до оформлення звітної документації наступні. Документи оформляються акуратно, від руки (при бажанні здобувача вони можуть бути надруковані), мають наскрізну нумерацію сторінок. Всі аркуші повинні бути зшиті. Папка зі звітними документами повинна мати титульну сторінку, на якій зазначаються прізвище та ім'я студента-практиканта, факультет та група; прізвища керівників від університету, від практики; термін проходження; назва бази практики. Кожен окремий документ повинен також починатися з титульної сторінки, на якій зазначається прізвище та ім'я студента-практиканта, факультет та група, назва документа, час та місце проведення заходу.

Наступного дня після завершення практики студенти-практиканти здають керівникам від університету всі звітні документи для їх попередньої оцінки. Упродовж тижня після завершення практики на кафедрі культурології відбувається підсумкова конференція, на якій здобувачі перед комісією захищають матеріали практики. Комісія призначається завідувачем кафедри культурології і складається з провідного спеціаліста даного напрямку (голова комісії), керівників від університету та від базової установи. На конференції присутні всі студенти-практиканти.

Для підведення підсумків практики та кінцевої оцінки роботи студентів-практикантів керівники практики інформують комісію про фактичні терміни початку та завершення роботи, склад групи здобувачів, які пройшли практику, їх дисципліну, а також з інших питань організації та проведення практики. До захисту практики допускаються студенти, які повністю виконали завдання програми практики та вчасно оформили звітну документацію.

Формою звітності за навчальну практику є **диференційований залік**. При кінцевій оцінці результатів практики враховується попередня оцінка керівників практики від університету та від бази практики, результати захисту підсумкових робіт практики. Здобувачі, які виконали всі індивідуальні завдання, оформили звіт, вчасно його подали, отримують позитивну оцінку.

Комісія на звітній конференції підтверджує чи не підтверджує отримані студентом бали. Результати складання заліків з практики голова комісії заносить в екзаменаційну відомість і проставляє в заліковій книжці. Голова комісії з захисту практики несе персональну відповідальність за правильне оформлення запису про практику у заліковій книжці, екзаменаційній відомості та вчасну подачу відомості у навчальну частину університету.

Після завершення конференції голова комісії здає заповнену відомість та всі матеріали практики на кафедру для зберігання. Підсумки практики розглядаються на засіданні кафедри культурології, де керівники подають письмовий звіт про результати практики.